

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ В УКРАЇНІ

Соловйова Т.Р., гр МЕ-18

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Т.В. Шталь**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Забезпечення сприятливого інвестиційного клімату в Україні залишається питанням стратегічної важливості, від реалізації якого залежать соціально-економічна динаміка, ефективність залучення в світовий поділ праці, можливості модернізації на цій основі національної економіки.

Згідно з підрахунками Держкомстату станом на 1 січня 2011 року загальний обсяг прямих іноземних інвестицій, внесених в Україну (кумулятивно), з урахуванням його переоцінки, утрат, курсової різниці, склав 44,7 млрд дол. США (в розрахунку на одну особу становить 978,5 дол. США). На підприємствах промисловості зосереджено 31,4% загального обсягу прямих інвестицій в Україну, у фінансових установах – 33,7%. За останні 5 років ключовими інвесторами за кількістю проєктів в Україні були США (12%), Німеччина (12%), Росія (10%) і Франція (8%). Найбільшими інвесторами в Україну за обсягом інвестицій в 2010 році були країни ЄС (54%) та Росія (15,6%).

На сьогодні в Україні створене правове поле для інвестування. Іноземні інвестиції в Україні не підлягають націоналізації. Для підвищення захисту іноземних інвестицій Законом України від 16.03.2000 № 1547 ратифікована Вашингтонська Конвенція 1965 року про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами. Усунуто адміністративний бар'єр для входження іноземного капіталу в Україну щодо обов'язковості реєстрації іноземних інвестицій. Але існують й такі перешкоди для інвестування в Україну це: ускладнена і нечітка податкова система, складна процедура розміщення капіталів, часті зміни у законодавстві, високі ставки за кредитами, відсутність гарантованої страхової системи за прийнятими угодами, неконкретні адміністративні процедури системи сертифікації імпорту.

Таким чином, формування сприятливого інвестиційного клімату в Україні спрямовано на підвищення ступеню довіри інвесторів до органів влади, забезпечення стабільності та прогнозованості економічної та політичної ситуації, здійснення прозорих ринкових перетворень, створення сучасної інфраструктури, відновлення економічного зростання.

МІЖНАРОДНА ЗУСТРІЧНА ТОРГІВЛЯ В КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ДО СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Суркова К.В., гр. ТТ-39

Науковий керівник – асист. **Ю.Б. Доброскок**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

В даний час у світовій торгівлі за експертними оцінками, близько 40% торгових операцій припадає саме на міжнародну зустрічну торгівлю.

В процесі системної трансформації країн з перехідною економікою широкого поширення набули бартерні операції, оскільки в умовах наростання кризових явищ в національних господарствах не існувало передумов використання альтернативних видів міжнародної торгівлі.

В умовах стабілізації макроекономічної ситуації в країні частка бартерних операцій та операцій з давальницькою сировиною неухильно скорочувалася, а промислові компенсаційні операції, торгові компенсаційні угоди на грошовій основі отримали свій розвиток в контексті інтеграції економіки України в систему світового ринкового господарства.

За підсумками 2010 р. в зовнішній торгівлі України експорт давальницької сировини становив 70,7 млн дол. США (0,1% до загального обсягу товарного експорту) і зменшився в порівнянні з рівнем 2009 р. на 15,3%. Одночасно в Україну імпортовано готової продукції, виробленої з давальницької сировини, на 72,5 млн дол. США (0,1% до загального обсягу товарного імпорту), що на 37,4% нижче рівня 2009 р.

У 2010 році в Україну надійшло іноземної давальницької сировини на суму 2,5 млрд дол. США (2,9% до загального обсягу товарного імпорту), що нижче рівня 2009 року на 0,2%. Обсяг експорту готової продукції з імпортою давальницької сировини залишив в 2010 році 4 млрд дол. США і збільшився у порівнянні з 2009 роком на 23,8%.

У зовнішньоекономічних відносинах України значимість міжнародної зустрічної торгівлі розглядається в контексті займаних позицій країни в системі міжнародного поділу праці, більш повного використання конкурентних переваг в певних секторах світового ринку, пріоритетів макроекономічної політики.